

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument

17.6.2008

EP-PE_TC2-COD(2005)0281

*****II**

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 17. juunil 2008. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (EP-PE_TC2-COD(2005)0281)

PE 408.704

ET

ET

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 17. juunil 2008. aastal

**eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb
jäätmel ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,¹

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,²

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras³

¹ ELT C 309, 16.12.2006, lk 55.

² ELT C 229, 22.9.2006, lk 1.

³ Euroopa Parlamendi 13. veebruari 2007. aasta seisukoht (ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 135), nõukogu 20. detsembri 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 71 E, 18.3.2008, lk 16) ning Euroopa Parlamendi 17. juuni 2008. aasta seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiviga 2006/12/EÜ jäätmete kohta¹ kehtestatakse õiguslik raamistik jäätmete käitlemiseks ühenduses. Selles on määratletud põhimõisted nagu jäätmed, taaskasutamine ja kõrvaldamine, ning kehtestatud olulised jäätmekäitlusnõuded, eriti jäätmekäitlustoiminguid sooritavate asutuste või ettevõtjate loa- või registreerumiskohustus ja liikmesriikide kohustus koostada jäätmekavad. Samuti on selles sätestatud üldpõhimõtted nagu kohustus käidelda jäätmeid viisil, mis ei avalda kahjulikku mõju keskkonnale ega inimese tervisele, jäätnehierarhia kohaldamise soodustamine ja kooskõlas „saastaja maksab” põhimõttega nõue, mille kohaselt jäätmete kõrvaldamise kulud peab kandma jäätmevaldaja või eelmised jäätmevaldajad või selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm,² on esitatud üleskutse töötada välja või vaadata läbi jäätmealased õigusaktid, sealhulgas selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi ning töötada välja jäätmetekke vältimise ja jäätmekäitluse meetmed, sealhulgas eesmärkide seadmine.
- (3) Komisjoni 27. mai 2003. aasta teatises „Jäätmetekke vältimise ja jäätmete ringlussevõtu temaatiline strateegia” on ära märgitud vajadus hinnata kehtivaid taaskasutamise ja kõrvaldamise määratlusi ning vajadus ringlussevõtu üldkohaldatava määratluse ja jäätmete määratlust käsitleva arutelu järele.

¹ ELT L 114, 27.4.2006, lk 9.

² EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (4) Oma 20. aprilli 2004. aasta resolutsioonis eespool nimetatud teatise kohta¹ kutsus Euroopa Parlament komisjoni üles kaaluma nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta)² laiendamist kogu jäätmesektorile. Samuti palus Euroopa Parlament komisjonil selgelt eristada taaskasutamist ja kõrvaldamist ning selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi.
- (5) Oma 1. juuli 2004. aasta järeldustes kutsus nõukogu komisjoni üles esitama ettepanekut direktiivi 75/442/EMÜ, mis on direktiiviga 2006/12/EÜ kehtetuks tunnistatud ja asendatud, teatavate aspektide läbivaatamiseks, et selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi ning taaskasutamise ja kõrvaldamise vahelisi erinevusi.
- (6) Igasuguse jäätmepoliitika esmane eesmärk peaks olema vähendada miinimumini jäätmetekke ja -käitluse kahjulikku mõju inimese tervisele ja keskkonnale. Jäätmepoliitika eesmärk peaks samuti olema vähendada ressursside kasutamist ja soodustada jäätmehierarhia praktilist rakendamist.
- (7) Nõukogu kinnitas oma 24. veebruari 1997. aasta resolutsioonis ühenduse jäätmekäitluse strateegia kohta³, et jäätmekäitluses peaks olema esmatähtis jäätmetekke vältimine ning jäätmete energiakasutusele tuleks eelistada korduskasutamist ja materjalide ringlussevõttu, kuivõrd need on parimad ökoloogilised valikud.

¹ ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 401.

² EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiiv on asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/1/EÜ (ELT L 24, 29.1.2008, lk 8).

³ EÜT C 76, 11.3.1997, lk 1.

- (8) Seetõttu on vaja läbi vaadata direktiiv 2006/12/EÜ, et muuta selgemaks selliste peamiste mõistete nagu jäätmed, taaskasutamine ja kõrvaldamine määratlusi, tugevdada jäätmetekke vältimiseks võetavaid meetmeid, kehtestada lähenemisviis, milles arvestatakse toodete ja materjalide kogu olelusringi ja mitte ainult jäätmeetapiga, ning keskenduda jäätmete tekitamisest ja käitlemisest tulenevate keskkonnamõjude vähendamisele, tugevdades sellega jäätmete majanduslikku väärtust. Lisaks tuleks loodusressursside kaitsmise eesmärgil edendada jäätmete taaskasutamist ja taasväärtustatud materjalide kasutamist. Selguse ja loetavuse huvides tuleks direktiiv 2006/12/EÜ kehtetuks tunnistada ja asendada uue direktiiviga.
- (9) Kuna enamik olulisi jäätmekäitlustoiminguid on nüüdseks ühenduse keskkonnavalaste õigusaktidega hõlmatud, on oluline kohandada käesolev direktiiv sellele lähenemisviisile. Rõhu asetamine EÜ asutamislepingu artiklis 174 sätestatud keskkonnanäesmärkidele võimaldaks täpsemalt keskenduda jäätmete tekitamise ja käitlemise keskkonnamõjule ressursside kogu olelusringi jooksul. Sellepärast peaks käesoleva direktiivi õiguslik alus olema asutamislepingu artikkel 175.
- (10) Vallasvara suhtes, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama, tuleb teatavate eranditega kohaldada tõhusaid ja järjekindlaid jäätmetöötuse eeskirju.

- (11) Seda, kas jäätmetega on tegemist saastamata kaevepinnase ja muude looduslike ainete puhul, mida kasutatakse muus kui nende väljakaeve kohas, tuleks otsustada käesoleva direktiivi jäätmete määratluse ning kõrvalsaaduseid või jäätmete lakkamise staatust käsitlevate sätete kohaselt.
- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad,¹ nähakse muu hulgas ette proportsionaalsed kontrollid seoses kõigi loomsete kõrvalsaaduste, sealhulgas loomset päritolu jäätmete kogumise, vedamise, töötlemise, kasutamise ja kõrvaldamisega, vältides sellega ohtu loomade ja inimeste tervisele. Seepärast on vaja selgitada seost kõnealuse määrusega ja vältida eeskirjade kattumist, jättes käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja loomsed kõrvalsaadused, kui need on mõeldud kasutamiseks eesmärgil, mida ei loeta jäätmekäitlustoiminguks.
- (13) Määruse (EÜ) nr 1774/2002 kohaldamisel saadud kogemusi silmas pidades on asjakohane selgitada jäätmeid käsitlevate õigusaktide ja nendes sisalduvate ohtlike jäätmeid käsitlevate sätete reguleerimisala määrusega (EÜ) nr 1774/2002 reguleeritud loomsete kõrvalsaaduste osas. Kui loomsed kõrvalsaadused kujutavad endast võimalikku ohtu tervisele, on nende ohtudega tegelemiseks sobivaim õigusakt määrus (EÜ) nr 1774/2002 ning tuleks vältida tarbetut kattumist jäätmeid käsitlevate õigusaktidega.

¹ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- (14) Jäätmete liigitamine ohtlikeks jäätmeteks peaks muu hulgas põhinema kemikaale käsitlevatel ühenduse õigusaktidel, eelkõige valmististe ohtlikeks liigitamise, sealhulgas selleks kasutatud kontsentratsioonide piirväärtuste osas. Ohtlike jäätmeid tuleks reguleerida rangete spetsifikatsioonide alusel, et vältida või piirata, nii palju kui võimalik, mittenõuetekohasest käitlemisest tulenevat võimalikku kahjulikku mõju keskkonnale ja inimese tervisele. Lisaks on vaja säilitada süsteem, millega jäätmed ja ohtlikud jäätmed on liigitatud viimati komisjoni otsusega 2000/532/EÜ¹ kehtestatud jäätmeliikide nimistu kohaselt, et soodustada jäätmete ühtlustatud liigitamist ja tagada ohtlike jäätmete ühtlustatud kindlaksmääramine ühenduses.
- (15) Tuleb teha vahet jäätmete kogumiseelse eelladustamise, jäätmete kogumise ning jäätmete töötlemiseelse ladustamise vahel. Asutusi ja ettevõtteid, kes tekitavad oma tegevuse käigus jäätmeid, ei tuleks käsitleda jäätmekäitlusega tegelevate asutustena, kellel on vaja luba jäätmete kogumiseelseks ladustamiseks.

¹ Komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus, millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlike jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu)(EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3).

- (16) Kogumise määratlusele vastavat jäätmete eelladustamist mõistetakse ladustamisena enne kogumist rajatistes, kus jäätmed maha laaditakse, et neid ette valmistada veoks mujal asuvasse taaskasutamise- või kõrvaldamiskohta. Käesoleva direktiivi eesmärki silmas pidades tuleks teha vahet selliste jäätmete vahel, mida eelladustatakse enne kogumist ja mida ladustatakse enne töötlemist, vastavalt jäätmete liigile, ladustamise kogusele, ajale ning kogumise eesmärgile. Sellist eristamist peaksid rakendama liikmesriigid. Kui jäätmeid ladustatakse enne nende taaskasutamist kolm aastat või kauem ja enne kõrvaldamist üks aasta või kauem, kohaldatakse ladustamise suhtes nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta.¹
- (17) Jäätmete kogumissüsteeme, mida ei rakendata majandus- või kutsetegevuse raames, ei tuleks registreerida, kuna need kujutavad väiksemat ohtu ning aitavad kaasa jäätmete liigiti kogumisele. Sellised süsteemid on näiteks apteekide ravimikogumissüsteemid, kaupluste tarbekaupade tagasivõtusüsteemid ning kogumissüsteemid koolides.
- (18) Käesolev direktiiv peaks sisaldama jäätmetekke vältimise, jäätmete korduskasutamise, nende korduskasutamiseks ettevalmistamise, töötlemise ja ringlussevõtu määratlusi, et selgitada nende mõistete ulatust.

¹ EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1.

- (19) Taaskasutamise ja kõrvaldamise määratlusi on vaja muuta, et tagada nende kahe mõiste selge eristamine lähtuvalt nende keskkonnamõju tegelikust erinevusest, mis tekib loodusressursside asendamisega majanduses, ning tunnustades jäätmete ressursina kasutamise võimalikku kasulikkust keskkonnale ja inimese tervisele. Lisaks võib välja töötada suunised, et selgitada juhtumeid, kus on raske kõnealust erinevust praktikas rakendada või kus tegevuse liigitamine taaskasutamiseks ei vasta toimingu tegelikule keskkonnamõjule.
- (20) Käesoleva direktiiviga tuleks samuti täpsustada, millal on tahkete olmejäätmete põletamine energiatõhus ja seda võib pidada taaskasutamistoiminguks.
- (21) Kõrvaldamistoiminguid, mis hõlmavad merre ja ookeani heitmist ning sealhulgas ladestamist merepõhja, reguleeritakse samuti rahvusvaheliste konventsioonidega, eelkõige 13. novembril 1972. aastal Londonis sõlmitud jäätmete ja muude ainete kaadamisest põhjustatud merereostuse vältimise konventsiooniga ning selle 1996. aastal sõlmitud protokolliga, nagu seda on muudetud 2006. aastal.

- (22) Jäätmete määratluse erinevaid aspekte ei tohiks omavahel segi ajada ning vajaduse korral tuleks kohaldada asjakohast korda ühest küljest kõrvalsaaduste suhtes, mis ei ole jäätmed, ja teisest küljest jäätmete suhtes, mis lakkavad olemast jäätmed. Selleks et täpsustada jäätmete määratluse teatavaid aspekte, tuleks direktiivis täpsustada:
- millal ained või esemed, mis saadakse sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille esmaseks eesmärgiks ei ole antud ainete või esemete tootmine, on kõrvalsaadused ja mittejäätmed. Otsuse, et aine puhul ei ole tegemist jäätmetega, saab teha ainult kooskõlastatud lähenemisviisi alusel, mida tuleb korrapäraselt ajakohastada, ning juhul, kui see on kooskõlas keskkonna ja inimese tervise kaitsega. Kui kõrvalsaaduste kasutamine on keskkonnaloa või üldiste keskkonnaalaste eeskirjade alusel lubatud, võib liikmesriik seda kasutada vahendina, mille abil otsustada, et ei ole oodata üldist ebasoodsat mõju keskkonnale või inimese tervisele; eset või ainet tuleks pidada kõrvalsaaduseks ainult siis, kui on täidetud teatud tingimused. Kuna kõrvalsaadused kuuluvad toodete kategooriasse, peaks kõrvalsaaduste ekspordi puhul olema täidetud ühenduse vastavate õigusaktide nõuded; ning
 - millal teatavad jäätmed lakkavad olemast jäätmed, kehtestades vastavad kriteeriumid, mis tagavad kõrgetasemelise keskkonnakaitse ning toovad kasu keskkonnale ja majandusele. Võimalikud jäätmeliigid, mille puhul tuleks välja töötada spetsifikatsioonid ja kriteeriumid selle kohta, millal need lakkavad olemast jäätmed, on muu hulgas ehitus- ja lammutusjäätmed, teatav tuhk ja räbu, vanametall, täitematerjalid, rehvid, tekstiil, kompost ning paberi- ja klaasijäätmed. Selleks, et teatavad jäätmed lakkaksid olemast jäätmed, võib rakendada näiteks nii lihtsat taaskasutamistoimingut nagu jäätmete kontrollimine, et teha kindlaks, kas need vastavad asjakohastele kriteeriumidele.

- (23) Selleks et kontrollida või arvutada, kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivis 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta,¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivis 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta,² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivis 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta,³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiivis 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid⁴ ning muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu eesmärgid on täidetud, tuleks nende jäätmete koguseid, mis on lakanud olemast jäätmed, arvesse võtta kui taaskasutusse ja ringlusse võetud jäätmeid, kui kõnealuste õigusaktide nõuded ringlussevõtu või taaskasutamise kohta on täidetud.
- (24) Jäätmete määratluse alusel võib komisjon selguse ja järjepidevuse tagamiseks võtta vastu suunised, et teatud juhtudel täpsustada, millal ained või esemed muutuvad jäätmeteks. Sellised suunised võib muu hulgas välja töötada elektri- ja elektroonikaseadmete ja sõidukite kohta.
- (25) On asjakohane jaotada kulud viisil, mis kajastaks jäätmete tekitamise ja käitlemise tegelikku hinda keskkonnale.

¹ EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10.

² EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34.

³ ELT L 37, 13.2.2003, lk 24.

⁴ ELT L 266, 26.9.2006, lk 1.

- (26) Põhimõte „saastaja maksab” on Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil juhtpõhimõte. Jäätmetekitaja ja jäätmevaldaja peaksid jäätmeid käitlema viisil, mis tagab keskkonna ja inimese tervise kõrgetasemelise kaitse.
- (27) Tootja laiendatud vastutuse kehtestamine käesolevas direktiivis on üks võimalus toetada selliste toodete kavandamist ja tootmist, mille puhul võetakse täielikult arvesse ressursside tõhusat kasutamist kogu nende olemusringi jooksul, sealhulgas nende parandamist, korduskasutamist, demonteerimist ja ringlussevõttu ning hõlbustatakse neid toiminguid, ilma et takistataks kaupade vaba liikumist siseturul.
- (28) Käesolev direktiiv peaks aitama ELil liikuda lähemale „jäätmeid ringlussevõtva ühiskonna” poole, kus püütakse vältida jäätmeteket ja kasutatakse jäätmeid ressursina. Eelkõige nõutakse ühenduse kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis meetmeid, mille eesmärk on tagada sortimine tekkekohtades ning esmatähtsate jäätmevoogude kogumine ja ringlussevõtt. Kookõlas selle eesmärgiga ning ühe võimalusena jäätmete ringlussevõtu hõlbustamiseks või parandamiseks tuleks jäätmeid liigiti koguda enne selliste taaskasutamistoimingute läbiviimist, millel on parim üldine keskkonnavalane tulemus, kui see on tehniliselt, keskkonna seisukohast ja majanduslikult teostatav. Liikmesriigid peaksid vajaduse korral soodustama ohtlike ühendite eraldamist jäätmevoogudest, et saavutada keskkonnaohutu jäätmekäitlus.

- (29) Liikmesriigid peaksid toetama ringlussevõetavate materjalide kasutamist, näiteks taaskasutatav paber, kooskõlas jäätnehierarhiaga ja eesmärgiga olla jäätmeid ringlussevõttev ühiskond, ning ei tohiks toetada selliste jäätmete prügilasse ladestamist või põletamist, kui vähegi võimalik.
- (30) Selleks et rakendada asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sätestatud ettevaatusprintsipi ja ennetusmeetmeid, tuleb ühenduses jäätmekäitluse suhtes kehtestada üldised keskkonnavalased eesmärgid. Nende põhimõtete kohaselt on ühenduse ja liikmesriikide ülesanne kehtestada raamistik, et vältida ja vähendada saastuse või häiringute allikaid ning niipalju kui võimalik, need algusest peale kõrvaldada, võttes selleks vastavaid meetmeid, näiteks meetmeid tunnustatud ohtude kõrvaldamiseks.
- (31) Jäätnehierarhiaga kehtestatakse tavaliselt prioriteetide järjestus, mis kujutab endast parimat üldist keskkonnavalast valikuvõimalust jäätmeid käsitlevates õigusaktides ja jäätmepoliitikas, kuid teatavate jäätmevoogude puhul võib vajalikuks osutuda sellisest hierarhiast kõrvalekaldumine, kui see on põhjendatud muu hulgas tehnilise teostatavuse, majandusliku otstarbekuse ja keskkonnakaitsega.
- (32) Selleks et ühendus tervikuna saaks muutuda jäätmete kõrvaldamises ja eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete taaskasutamises iseseisvaks ning et võimaldada liikmesriikidel individuaalselt selle eesmärgi suunas liikuda, on vaja ette näha jäätmekõrvaldusrajatiste ja eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete taaskasutamisrajatiste koostöövõrgustik, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele seoses teatavate jäätmeliikidega.

- (33) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta)¹ kohaldamisel jäävad nimetatud määruse artikli 3 lõikes 5 osutatud segaolmejäätmed segaolmejäätmeteks isegi juhul, kui nende suhtes on kasutatud jäätmetöötlustoimingut, mis ei ole oluliselt muutnud nende omadusi.
- (34) Oluline on ohtlike jäätmete märgistamine rahvusvaheliste ja ühenduse normide kohaselt. Ent kui sellised jäätmed on liigiti kogutud kodumajapidamistest, ei tohiks sellega kaasneda nõue, et kodumajapidamised peavad täitma nõutavad dokumendid.
- (35) Kooskõlas jäätmehierarhiaga ning eesmärgiga vähendada prügilatesse ladestatud jäätmetest tekkivate kasvuhoonegaaside heiteid on oluline hõlbustada liigiti kogumist ja biojäätmete nõuetekohast töötlemist, et toota keskkonnaohutut komposti ja teisi biojäätmete põhiseid materjale. Komisjon esitab pärast biojäätmete käitlemise hindamist vajaduse korral ettepaneku seadusandlike meetmete võtmiseks.
- (36) Direktiiviga 96/61/EÜ hõlmamata jäätmetöötlustoimingute tehnilised miinimumstandardid võib võtta vastu siis, kui on tõendeid, et see on kasulik inimese tervise kaitse ja keskkonnakaitse seisukohast ning kui koordineeritud lähenemisviis käesoleva direktiivi rakendamiseks tagaks inimese tervise kaitse ja keskkonnakaitse.

¹ ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.

- (37) Jäätmekavade koostamise kohustuse ulatust ja sisu on vaja veelgi täpsustada ning integreerida jäätmekavade väljatöötamisse ja läbivaatamisse vajadus arvestada jäätmete tekkest ja käitlemisest keskkonnale tulenevat mõju. Samuti tuleks vajaduse korral arvesse võtta direktiivi 94/62/EÜ artiklis 14 sätestatud nõudeid seoses käitlemiskavadega, ning samuti prügilasse veetavate biolagunevate jäätmete vähendamise strateegiat, millele on osutatud direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5.
- (38) Liikmesriigid võivad teatavate jäätmetekitajate suhtes kohaldada keskkonnalubade süsteemi või üldisi keskkonnavalaseid eeskirju ilma siseturu nõuetekohast toimimist kahjustamata.
- (39) Määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaselt võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid, et vältida oma jäätmekavadele mittevastavaid jäätmesaadetisi. Erandina nimetatud määrusest peaks liikmesriikidel olema lubatud piirata sisenevaid põletusrajatistesse saadetavaid jäätmesaadetisi, mis on liigitatud taaskasutamiseks, kui on tehtud kindlaks, et siseriiklikud jäätmed tuleb kõrvaldada või et jäätmeid tuleb töödelda viisil, mis ei ole kooskõlas nende jäätmekavadega. Tunnistatakse, et teatavad liikmesriigid ei pruugi olla võimelised lõplike taaskasutamisrajatiste täielikku valikut hõlmava võrgustiku võimaldamiseks oma territooriumil.

- (40) Selleks et täiustada jäätmetekke vältimise meetmete edendamist liikmesriikides ja hõlbustada parima toimimistava levikut selles valdkonnas, on vaja tugevdada jäätmetekke vältimisega seotud sätteid ja seada liikmesriikide suhtes sisse nõue töötada välja jäätmetekke vältimise programmid, milles keskendutakse põhilistele keskkonnamõjudele ja arvestatakse toodete ja materjalide kogu olelusringi. Need meetmed peaksid olema suunatud majanduskasvu ja jäätmetekkega seotud keskkonnamõjude vahelise seose likvideerimisele. Sidusrühmadel ning üldsusel peaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivile 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse,¹ olema võimalus osaleda kõnealuste programmide koostamisel ning juurdepääs nendele ka pärast koostamist. Jäätmetekke vältimise ning jäätmetekke ja majanduskasvu seose lahutamise eesmärgid tuleks välja töötada nii, et need kataksid vajalikul moel ka jäätmete negatiivsete mõjude ning jäätmekoguste vähendamist.
- (41) Et liikuda jäätmeid ringlussevõtva Euroopa ühiskonna poole, kus ressursitõhusus on kõrgel tasemel, tuleks püstitada jäätmete korduskasutuseks ja ringlussevõtuks valmistumise eesmärgid. Eri liikmesriikides lähenetakse kodumajapidamisjäätmete ja samalaadsete ning sarnase koostisega jäätmete kogumisele erinevalt. Seepärast on asjakohane, et nende eesmärkide seadmisel võetaks arvesse eri liikmesriikide erinevaid kogumissüsteeme. Kodumajapidamisjäätmetega samalaadsete, kuid muudest allikatest pärit jäätmete hulka kuuluvad komisjoni otsusega 2000/532/EÜ kehtestatud Euroopa jäätmenimistu kirjes 20 nimetatud jäätmed.

¹ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

- (42) Majandushoovad võivad omada äärmiselt olulist rolli jäätmetekke vältimise ja jäätmekäitluse eemärkide saavutamisel. Jäätmed on sageli väärtuslik ressurss ning majandushoobade edasine kasutamine võib maksimeerida keskkonnavalast kasu. Selliste vahendite kasutamist asjakohasel tasandil tuleks seetõttu ergutada, samas rõhutades, et iga liikmesriik võib otsustada nende kasutamise üle.
- (43) Teatavaid jäätmekäitlust käsitlevaid sätteid nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivis 91/689/EMÜ ohtlike jäätmete kohta¹ tuleks muuta, et kõrvaldada aegunud sätted ja muuta tekst selgemaks. Ühenduse õigusnormide lihtsustamise huvides tuleks need sätted integreerida käesolevasse direktiivi. Selleks et selgitada segamiskeelu toimimist ning kaitsta keskkonda ja inimese tervist, peaks direktiivis 91/689/EMÜ sätestatud segamiskeelu erandite puhul täiendavalt järgima parima võimaliku tehnika kasutamist vastavalt direktiivi 96/61/EÜ määratlusele. Direktiiv 91/689/EMÜ tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks.
- (44) Ühenduse õigusaktide lihtsustamise huvides ja keskkonnavalase kasu kajastamiseks tuleks nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/439/EMÜ (vanaõli kõrvaldamise kohta)² asjakohased sätted lisada käesolevasse direktiivi. Direktiiv 75/439/EMÜ tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks. Vanaõli käitlemine peaks toimuma jäätnehierarhia prioriteetide järjestuse kohaselt ning eelistada tuleks valikuvõimalusi, millel on parim üldine keskkonnavalane tulemus. Vanaõli eraldi kogumine on siiski jätkuvalt kriitilise tähtsusega sellise õli nõuetekohase käitlemise ja selle sobimatust kõrvaldamisest tuleneva keskkonnakahju vältimise suhtes.

¹ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20.

² EÜT L 194, 25.7.1975, lk 23.

- (45) Liikmesriigid peaksid nägema ette tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramise jäätmekäitluse eest vastutavatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, näiteks jäätmete tekitajad, valdajad, vahendajad, edasimüüjad, vedajad ja kogujad ning asutused või ettevõtjad, kes tegelevad jäätmetöötlustoimingutega ja viivad ellu jäätmekavasid, juhul kui nad rikuvad käesoleva direktiivi sätteid. Liikmesriigid võivad samuti võtta meetmeid, et nõuda tagasi kohustuste täitmata jätmisest ja heastavatest meetmetest tulenevad kulud, ilma et sellega piirataks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta)¹ kohaldamist.
- (46) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused².

¹ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

² EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (47) Eelkõige tuleks komisjonile anda volitus kehtestada mitmete küsimustega seonduvad kriteeriumid, näiteks tingimused, mille kohaselt ese loetakse kõrvalsaaduseks, jäätmete lakkamise staatus ja selliste jäätmete kindlaksmääramine, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks, samuti kehtestada üksikasjalikud eeskirjad kasutus- ja arvutusmeetodite kohta, et kontrollida vastavust käesoleva direktiivis sätestatud ringlussevõtu eesmärkidega. Lisaks tuleks komisjonile anda volitus kohandada lisasid vastavalt teaduse ja tehnika arengule ning täpsustada II lisa koodis R1 esitatud põletusrajatiste valemi kohaldamist. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (48) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe¹ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (49) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt keskkonna ja inimese tervise kaitset, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda direktiivi ulatuse või toime tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

¹ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

I peatükk

Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Sisu ja kohaldamisala

Käesolevas direktiivis sätestatakse meetmed keskkonna ja inimese tervise kaitsmiseks selliselt, et välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning vähendatakse ressursside kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust.

Artikkel 2

Erandid kohaldamisalast

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse ei kuulu:
 - a) välisõhku paisatavad gaasilised heited;
 - b) maa (in situ), sealhulgas välja kaevamata saastunud pinnas ja hooned, mis on püsivalt maaga ühendatud;
 - c) ehitustegevuse käigus välja kaevatud saastamata pinnas ja muud looduslikud ained, kui on kindel, et materjali kasutatakse selle loomulikus olekus ehitamiseks ja selles kohas, kust see välja kaevati;

- d) radioaktiivsed jäätmed;
 - e) kasutuselt kõrvaldatud lõhkeained;
 - f) väljaheited, kui need ei ole hõlmatud lõike 2 punktiga b, õled ega muud loodusomased mitteohhtlikud põllumajanduslikust tootmisest või metsandusest pärit olevad materjalid, mida kasutatakse põllumajanduses, metsanduses või biomassist energia tootmisel menetluste või meetoditega, mis ei kahjusta keskkonda ega ohusta inimese tervist.
2. Sellises ulatuses, nagu need on muude ühenduse õigusaktidega hõlmatud, ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse järgmine:
- a) reovesi;
 - b) loomsed kõrvalsaadused, sealhulgas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 hõlmatud töödeldud saadused, välja arvatud saadused, mis on ette nähtud põletamiseks, ladestamiseks või kasutamiseks biogaasi või komposteerimisettevõtetes;
 - c) selliste loomade korjused, kes on surnud muul viisil kui tapmise tulemusel, sealhulgas episootiliste haiguste likvideerimiseks surmatud loomad ja kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 kõrvaldatud loomad;
 - d) maavarade otsimise, kaevandamise, töötlemise ja ladustamise tulemusena tekkinud jäätmed ning karjäärade tootmisjäägid, mis on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiviga 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise kohta¹.

¹ ELT L 102, 11.4.2006, lk 15.

3. Käesoleva direktiivi reguleerimisalast jäetakse välja veemajanduse ja veeteede majandamise või üleujutuste ärahoidmise või üleujutuste ja põudade mõju leevendamise või maaparanduse eesmärgil pinnaveses ümber paigutatud setted, kui on tõendatud, et setted ei ole ohtlikud ja piiramata muudest asjakohastest ühenduse õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmist.
4. Üksikdirektiivides võib ette näha erijuhtusid käsitlevaid eeskirju või täiendada käesoleva direktiivi eeskirju teatavate jäätmeliikide käitlemise osas.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „jäätmel” – mis tahes ained või esemed, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama;
- 2) „ohtlikud jäätmed” – jäätmed, millel on üks või rohkem III lisas loetletud ohtlikest omadustest;
- 3) „vanaõli” – mineraalne või sünteetiline määrdeaine või tööstuslik õli, mis ei sobi enam algselt ette nähtud kasutuseks, eelkõige sisepõlemismootorites kasutatud õli ja käigukastiõli, määrdeõli, turbiiniõli ja hüdraulikaõli;

- 4) „biojäätmel” – biolagunevad aia- ja haljastusjäätmel, samuti kodumajapidamistest, restoranidest, toitlustus- ja jaemüügi ettevõtetest pärinevad toidu- ja köögijäätmel ning samalaadsed toiduainetetööstuse jäätmel;
- 5) „jäätmekitaja” – igaüks, kelle tegevuse käigus tekivad jäätmel (esmane jäätmekitaja), või igaüks, kes teeb jäätmel eeltöötlust, segab jäätmel või sooritab jäätmeltega muid toiminguid, mille tulemusel nende jäätmel laad või koostis muutub;
- 6) „jäätmelvaldaja” – jäätmekitaja või füüsiline või juriidiline isik, kelle valduses on jäätmel;
- 7) „edasimüüja” – iga ettevõtja, kes tegutseb printsiipaalina jäätmel ostes ja seejärel müües, kaasa arvatud need edasimüüjad, kes jäätmel füüsiliselt ei valda;
- 8) „vahendaja” – iga ettevõtja, kes korraldab teiste nimel jäätmel taaskasutamist või kõrvaldamist, kaasa arvatud need vahendajad, kes jäätmel füüsiliselt ei valda;
- 9) „jäätmekäitlus” – jäätmel kogumine, vedu, taaskasutamine ja kõrvaldamine, sealhulgas nende toimingute järelevalve ning jäätmekõrvaldamiskohtade järelhooldus, sealhulgas vahendaja või edasimüüja tegevus;
- 10) „kogumine” – jäätmel kokkukorjamine, sealhulgas jäätmel eelsortimine ja eelladustamine, eesmärgiga transportida need jäätmekäitlusettevõttesse;

- 11) „liigiti kogumine” – kogumine, kus jäätmevooge eraldatakse jäätmete liigi ja olemuse alusel, et lihtsustada konkreetset käitlust;
- 12) „vältimine” – aine, materjali või toote jäätmeteks muutumisele eelnevad meetmed, mis vähendavad:
- a) jäätmete kogust, sealhulgas toodete korduskasutamise või kasutusaja pikendamise kaudu;
 - b) tekitatud jäätmete ebasoodsat mõju keskkonnale ja inimese tervisele või
 - c) kahjulike ainete sisaldust materjalides ja toodetes;
- 13) „korduskasutamine” – mis tahes toiming, millega tooteid või komponente, mis ei ole jäätmed, kasutatakse uuesti sel otstarbel, milleks nad on loodud;
- 14) „töötlemine” – taaskasutamis- või kõrvaldamistoimingud, kaasaarvatud taaskasutamise või kõrvaldamise eelne ettevalmistus;
- 15) „taaskasutamine” – mis tahes toimingud, mille peamiseks tulemuseks on jäätmete kasutamine kasulikul otstarbel selliselt, et nad asendavad teisi materjale, mida muidu oleks kasutatud teatava funktsiooni täitmiseks, või jäätmete ettevalmistamine selle funktsiooni täitmiseks kas tootmises või majanduses laiemalt. II lisas esitatakse taaskasutamistoimingute mitteammendav loetelu;
- 16) „korduskasutamiseks ettevalmistamine” – kontrolliv, puhastav või parandav taaskasutamistoiming, millega jäätmeteks muutunud tooteid või tootekomponente valmistatakse ette kasutamiseks selliselt, et neid korduskasutatakse ilma mis tahes muu eeltöötluseta;

- 17) „ringlussevõtt” – taaskasutamistoiming, mille käigus jäätmematerjalid töödeldakse toodeteks, materjalideks või aineteks kasutamiseks nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil. See hõlmab orgaaniliste ainete töötlemist, kuid ei hõlma energiakasutust ja töötlemist materjalideks, mida kasutatakse kütustena või kaeveõõnete täitmiseks;
- 18) „vanaõli regenereerimine” – mis tahes ringlussevõtutoiming, mille tulemusel võib vanaõli rafineerimisel toota baasõli, eelkõige eraldades vanaõlis sisalduvad saasteained, oksüdatsiooniproduktid ja lisandid;
- 19) „kõrvaldamine” – mis tahes toiming, mis ei ole taaskasutamine, isegi kui toimingul on teisene tagajärg ainete või energia taasväärtustamise näol. I lisas esitatakse kõrvaldamistoimingute mitteammendav loetelu;
- 20) „parim võimalik tehnika” – parim võimalik tehnika, nagu on määratletud direktiivi 96/61/EÜ artikli 2 lõikes 11.

Artikkel 4

Jäätmehierarhia

- 1. Järgnevalt esitatud jäätmehierarhiat kohaldatakse prioriteetide järjestuses jäätmetekke vältimist ja jäätmete käitlemist käsitlevates õigusaktides ja poliitikas:
 - a) vältimine;
 - b) korduskasutamiseks ettevalmistamine;

- c) ringlussevõtt;
 - d) muu taaskasutamine, nt energiakasutus, ning
 - e) kõrvaldamine.
2. Lõikes 1 osutatud jäätmehierarhia kohaldamisel võtavad liikmesriigid meetmeid, et julgustada selliste valikuvõimaluste kasutamist, millel on parim üldine keskkonnavalane tulemus. See võib nõuda teatavate jäätmevoogude käitlemise kõrvalekaldumist jäätmehierariast juhul, kui see on õigustatud olelusingil põhineva lähenemisega kõrvaldamise ja käitlemise üldmõjule.

Liikmesriigid tagavad, et jäätmealaste õigusaktide ja poliitika väljatöötamine on täiesti läbipaistev protsess, mille käigus järgitakse olemasolevaid siseriiklikke eeskirju kodanike ja sidusrühmadega konsulteerimise ja nende kaasamise kohta.

Liikmesriigid võtavad samuti kooskõlas artiklitega 1 ja 13 arvesse selliseid üldiseid keskkonnakaitse põhimõtteid nagu ettevaatus ja säästlikkus, tehniline teostatavus, majanduslik otstarbekus ja ressursside kaitse, samuti üldist mõju keskkonnale ja inimese tervisele ning majanduslikku ja sotsiaalset mõju.

Artikkel 5

Kõrvalsaadused

1. Aine või eseme, mis on saadud sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille eesmärgiks ei ole antud eseme tootmine, võib ainult siis tunnistada kõrvalsaaduseks, mitte aga artikli 3 punktis 1 osutatud jäätmeteks, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) aine või eseme edasine kasutamine on kindel;
 - b) ainet või eset võib kasutada vahetult ilma igasuguse täiendava töötlemiseta peale selle, mis antud tööstusharus üldiselt tavaks;
 - c) aine või ese on toodetud tootmisprotsessi lahutamatu osana ning
 - d) edasine kasutamine on seaduslik, st aine või ese vastab konkreetse kasutamise osas kõigile asjakohastele tootele esitatavatele ning keskkonna- ja tervisekaitse nõuetele ning ei avalda lõppkokkuvõttes ebasoodsat mõju keskkonnale ega inimese tervisele.
2. Lõikes 1 sätestatud tingimustel võib võtta vastu meetmed, millega määratakse kindlaks kriteeriumid, mida tuleb täita, et konkreetseid aineid või esemeid saaks artikli 3 punkti 1 kohaselt lugeda kõrvalsaadusteks ja mitte jäätmeteks. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 6

Jäätmete lakkamise staatus

1. Teatavad täpsemalt määratletud jäätmed lakkavad olemast jäätmed artikli 3 punkti 1 tähenduses, kui nad on läbinud taaskasutamistoimingu, kaasa arvatud ringlussevõtt, ja vastavad konkreetsetele kriteeriumidele, mis töötatakse välja kooskõlas järgmiste tingimustega:
 - a) aineid või esemeid kasutatakse tavaliselt konkreetseks otstarbeks;
 - b) sellise aine või eseme jaoks on olemas turg või nõudmine;
 - c) aine või ese vastab konkreetseks otstarbeks ettenähtud tehnilistele nõudmistele ning kehtivatele õigusaktidele ja toodete suhtes kohaldatavatele standarditele ning
 - d) aine või eseme kasutamine ei avalda lõppkokkuvõttes ebasoodsat mõju keskkonnale ega inimese tervisele.

Kriteeriumid peavad vajaduse korral sisaldama saasteainete piirväärtusi ning võtma arvesse aine või eseme mis tahes võimalikku negatiivset mõju keskkonnale.

2. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, ja mis on seotud lõikes 1 sätestatud kriteeriumide vastuvõtmisega ning täpsustavad, milliste jäätmete suhtes neid kriteeriume kohaldatakse, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Tuleks kaaluda konkreetsete kriteeriumide väljatöötamist selle kohta, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, muu hulgas vähemalt täitematerjalide, paberi, klaasi, metalli, rehvide ja tekstiili kohta.
3. Jäätmed, mis lakkavad lõigete 1 ja 2 kohaselt olemast jäätmed, lakkavad samuti olemast jäätmed pidades silmas direktiivides 94/62/EÜ, 2000/53/EÜ, 2002/96/EÜ ja 2006/66/EÜ ja muudes ühenduse asjakohastes õigusaktides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu eesmärkide täitmist, kui nende õigusaktide nõuded ringlussevõtu või taaskasutamise kohta on täidetud.
4. Kui lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetluse kohaselt ei ole ühenduse tasandil kriteeriume kehtestatud, võivad liikmesriigid kohaldatavat kohtupraktikat arvesse võttes iga üksikjuhtumi puhul otsustada, kas teatavad jäätmed on lakanud olemast jäätmed. Liikmesriigid teatavad sellistest otsustest komisjonile vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivile 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest¹ ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, kui selle direktiiviga sedasi nõutakse.

¹ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

Artikkel 7

Jäätmenimistu

1. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, ja mis on seotud otsusega 2000/532/EÜ kehtestatud jäätmenimistu ajakohastamisega, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Jäätmenimistu sisaldab ohtlikke jäätmeid ning selles võetakse arvesse jäätmete päritolu ja koostist ning vajaduse korral ohtlike ainete kontsentratsiooni piirväärtusi. Jäätmenimistu on siduv selliste jäätmete määratlemise osas, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks. Aine või eseme nimistusse kandmine ei tähenda, et see kuulub jäätmete hulka kõikidel asjaoludel. Aine või ese loetakse jäätmete hulka kuuluvaks üksnes siis, kuis see vastab artikli 3 punkti 1 määratlusele.
2. Liikmesriik võib lugeda jäätmed ohtlikeks jäätmeteks isegi siis, kui need ei esine sellisena jäätmenimistus, kuid neil on üks või enam III lisas loetletud omadustest. Liikmesriik teatab igast sellisest juhtumist viivitamata komisjonile. Liikmesriik teatab neist aruandes, mis on ette nähtud artikli 37 lõikega 1, ja esitab komisjonile kogu asjakohase teabe. Saadud teadetest lähtudes vaadatakse kõnealune nimistu selle kohandamise üle otsustamiseks läbi.

3. Kui liikmesriigil on tõendid selle kohta, et teatavatel kõnealusesse nimistusse kuuluvatel ohtlikuks liigitatud jäätmetel ei ole ühtegi III lisas loetletud omadust, võib see liikmesriik lugeda need jäätmed tavajäätmeteks. Liikmesriik teatab igast sellisest juhtumist viivitamata komisjonile aruandes ja esitab komisjonile kõik vajalikud tõendid. Saadud teadetest lähtudes vaadatakse kõnealune nimistu selle kohandamise üle otsustamiseks läbi.
4. Ohtlike jäätmete ümberliigitamine tavajäätmeteks ei tohi toimuda jäätmete lahjendamise või segamise teel eesmärgiga vähendada ohtlike ainete algsisaldust allapoole ohtlikeks jäätmeteks liigitamise piirväärtust.
5. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, ja mis on seotud nimistu läbivaatamisega, et otsustada selle kohandamise üle vastavalt lõigetele 2 ja 3, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
6. Vastavalt lõikes 1 nimetatud jäätmenimistule võivad liikmesriigid käsitleda neid jäätmeid kui tavajäätmeid.
7. Komisjon tagab, et jäätmenimistud ja jäätmenimistute igasugune läbivaatamine vastavad selguse, arusaadavuse ja kasutajatele juurdepääsetavuse põhimõtetele, seda eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks.

II peatükk

Üldnõuded

Artikkel 8

Tootja laiendatud vastutus

1. Liikmesriigid võivad korduskasutamise ning jäätmete vältimise, ringlussevõtu ja muu taaskasutamise hoogustamiseks võtta regulatiivseid või mitteregulatiivseid meetmeid tagamaks, et igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes oma majandus- või kutsetegevuses töötab välja, toodab, töötleb, müüb või impordib tooteid (toote tootja), on tootja laiendatud vastutus.

Sellised meetmed võivad sisaldada tagasitoodud toodete ja toodete kasutamisjärgsete jäätmete vastuvõtmist, samuti järgnevat jäätmete käitlemist ning selliste toimingute eest täielikku rahalist vastutust. Need meetmed võivad sisaldada kohustust anda avalikult kättesaadavat teavet, millises ulatuses on toode korduskasutatav ja ringlussevõetav.

2. Liikmesriigid võivad võtta asjakohaseid meetmeid toodete sellise kujundamise soodustamiseks, millega vähendada nende mõju keskkonnale ja jäätmeteket tootmisprotsessi ja järgneva toodete kasutamise käigus, ning millega tagatakse, et jäätmeteks muutunud toodete taaskasutamine ja kõrvaldamine toimub kooskõlas artiklitega 4 ja 13.

Selliste meetmetega võib muu hulgas soodustada selliste toodete väljaarendamist, tootmist ja turustamist, mis on sobivad mitmekordseks kasutuseks, on tehniliselt vastupidavad ning pärast jäätmeteks muutumist sobivad nõuetekohaseks ja ohutuks taaskasutamiseks ning keskkonnasäästlikuks kõrvaldamiseks.

3. Tootja laiendatud vastutust kohaldades peavad liikmesriigid võtma arvesse tehnilist teostatavust ja majanduslikku otstarbekust ning üldist mõju keskkonnale ja inimese tervisele ning sotsiaalset mõju, arvestades seejuures vajadust tagada siseturu nõuetekohane toimimine.
4. Tootja laiendatud vastutust kohaldatakse ilma, et sellega piirataks artikli 15 lõikes 1 ettenähtud vastutust jäätmekäitluse eest ning ilma et sellega piirataks olemasolevate jäätmevoogusid ja tooteid käsitlevate konkreetsete õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 9

Jäätmetekke vältimine

Komisjon esitab pärast sidusrühmadega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule järgmised aruanded ning koos nendega vajaduse korral ettepanekud vajalike meetmete kohta, et toetada jäätmetekke vältimist ja artiklis 29 nimetatud jäätmetekke vältimise programmide rakendamist, sealhulgas:

- a) 2011. aasta lõpuks vahearuanne jäätmete tekitamise arengu ja jäätmetekke vältimise ulatuse kohta, sealhulgas toote ökodisaini poliitika väljatöötamine, mis käsitleb nii jäätmete tekitamist kui ka ohtlike ainete esinemist jäätmetes, eesmärgiga edendada tehnoloogiaid, mis keskenduvad vastupidavatele, korduskasutatavatele ja ringlussevõetavatele toodetele;
- b) 2011. aasta lõpuks tegevuskava väljatöötamine edasisteks toetusmeetmeteks Euroopa tasandil, millega püütakse eelkõige muuta praeguseid tarbimisharjumusi;
- c) 2014. aasta lõpuks jäätmetekke vältimise ja jäätmetekke ning majanduskasvu seose lahutamise eesmärkide seadmine 2020. aastaks, tuginedes parimale teadolevale tavale, sealhulgas ka vajaduse korral vaadates üle artikli 29 lõikes 4 osutatud näitajad.

Artikkel 10

Taaskasutamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et jäätmed läbivad taaskasutamistoimingud kooskõlas artiklitega 4 ja 13.
2. Kui see on vajalik lõike 1 täitmiseks ja taaskasutamise hõlbustamiseks või täiustamiseks, kogutakse jäätmeid liigiti, kui see on tehniliselt, keskkonna seisukohast ja majanduslikult teostatav, ning neid ei segata muude jäätmete ega muude materjalidega, millel on erinevad omadused.

Artikkel 11

Korduskasutamine ja ringlussevõtt

1. Liikmesriigid võtavad toodete korduskasutamise edendamiseks ja korduskasutamiseks ettevalmistamiseks vajalikke meetmeid, peamiselt korduskasutamise ja parandamise võrgustike loomise ja toetamise teel, majandushoobade, hanke kriteeriumide, kvantitatiivsete eesmärkide abil, või muid meetmeid.

Liikmesriigid võtavad meetmeid, et edendada kõrge kvaliteediga ringlussevõttu ning kõnealusel eesmärgil võtavad nad vajaduse korral kasutusse jäätmete liigiti kogumise süsteemid, kui see on tehniliselt, keskkonna aspektist ja majanduslikult teostatav ja vajalik, et tagada asjaomaste ringlussevõtu sektorite jaoks vajalik kvaliteet.

Vastavalt artikli 10 lõikele 2 võetakse 2015. aastaks kasutusele vähemalt järgmiste jäätmematerjalide liigiti kogumine: paber, metall, plast ja klaas.

2. Käesoleva direktiivi eesmärkide täitmiseks ja selleks et liikuda jäätmeid ringlussevõtva Euroopa ühiskonna suunas, kus ressursitõhusus on kõrgel tasemel, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed järgmiste eesmärkide täitmiseks:
- a) aastaks 2020 suurendatakse vähemalt selliste kodumajapidamistest ja võimalusel muudest allikatest, mille jäätmevood on kodumajapidamisjäätmete sarnased, pärit jäätmematerjalide nagu paberi, metalli, plasti ja klaasi korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 50 %-ni massist ;
 - b) aastaks 2020 suurendatakse ehitus- ja lammutusjäätmete, välja arvatud jäätmenimistu kategoorias 17 05 04 määratletud looduslike ainete, korduskasutamiseks ettevalmistamist, ringlussevõttu ja muud taaskasutamist, sealhulgas jäätmete kasutamist täitematerjalina muude ainete asemel, vähemalt 70 %-ni massist.
3. Komisjon võtab vastu üksikasjalikud eeskirjad kasutus- ja arvutusmeetodite kohta, et kontrollida vastavust käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud eesmärkidega, pidades silmas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2150/2002 jäätimestatistika kohta¹. Need võivad võimaldada üleminekuperioode liikmesriikidele, kelle ringlussevõtu määr ükskõik kummas lõikes 2 nimetatud jäätmekategoorias on alla 5 %. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt käesoleva direktiivi artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

¹ EÜT L 332, 9.12.2002, lk 1.

4. Hiljemalt 31. detsembriks 2014 vaatab komisjon läbi lõikes 2 nimetatud meetmed ja eesmärgid, et eesmärgi vajaduse korral tugevdada ning kaaluda eesmärkide seadmist teiste jäätmevoogude osas. Komisjoni aruanne, millele on vajaduse korral lisatud ettepanek, saadetakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon võtab aruandes arvesse eesmärkide seadmise keskkonna-, sotsiaal- ja majanduslikku mõju.
5. Vastavalt artiklile 37 annavad liikmesriigid iga kolme aasta tagant komisjonile aru oma edusammude kohta eesmärkide saavutamisel. Kui eesmärgi ei ole saavutatud, on aruandes toodud ära selle põhjused ning sammud, mida liikmesriik kavatseb nende eesmärkide saavutamiseks astuda.

Artikkel 12

Kõrvaldamine

Liikmesriigid tagavad, et kui taaskasutamist vastavalt artikli 10 lõikele 1 ei ole toimunud, läbivad jäätmed ohutud kõrvaldamistoimingud, mis vastavad artikli 13 sätetele inimese tervise ja keskkonna kaitse osas.

Artikkel 13

Inimese tervise ja keskkonna kaitse

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete käitlemine viisil, mis ei sea ohtu inimese tervist ega kahjusta keskkonda ning mis eelkõige:

- a) ei ohusta vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi;
- b) ei põhjusta müra- ega lõhnahäiringuid ning
- c) ei kahjusta paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.

Artikkel 14

Kulud

1. Kooskõlas põhimõttega, et saastaja maksab, peab jäätmekäitluse kulud kandma esmane jäätmetekitaja või jäätmevaldaja antud ajal või eelmised jäätmevaldajad.
2. Liikmesriigid võivad otsustada, et jäätmekäitluse kulud peab osaliselt või täielikult kandma selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid, ja et sellise toote turustajad võivad osaleda kulude kandmises.

III peatükk

Jäätmekäitlus

Artikkel 15

Vastutus jäätmekäitluse eest

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et iga esmane jäätmetekitaja või muu jäätmevaldaja viib ise läbi oma jäätmete töötamise või laseb töötamise teha vahendajal, asutusel või ettevõtjal, kes tegeleb jäätmetöötlustoimingutega, või laseb selle korraldada era- või avalikul jäätmekogujal vastavalt artiklitele 4 ja 13.
2. Kui jäätmed edastatakse esmaselt jäätmetekitajalt või jäätmevaldajalt ühele lõikes 1 osutatud füüsilisele või juriidilisele isikule eeltöötlemiseks, ei kaasne sellega vabastus täieliku taaskasutus- või kõrvaldamistoimingu sooritamise vastutusest.

Piiramata määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaldamist, võivad liikmesriigid täpsustada vastutuse tingimusi ning otsustada, millisel juhul vastutab esmane jäätmetekitaja kogu töötlemisahela eest ning millisel juhul võivad jäätmetekitaja ja jäätmevaldaja vastutust jagada või delegeerida töötlemise eri etappides osalejate vahel.

3. Liikmesriigid võivad kooskõlas artikliga 8 otsustada, et vastutust jäätmekäitluse korraldamise eest kannab osaliselt või täielikult selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid, ja et sellise toote turustajad võivad jagada seda vastutust.
4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad ja veavad jäätmeid, toimetavad kogutud ja veetavad jäätmed asjakohastesse töötlemisrajatistesse vastavalt artikli 13 sätetele.

Artikkel 16

Iseseisvuse ja läheduse põhimõtted

1. Iga liikmesriik võtab asjakohased meetmed, ja kui see on vajalik või soovitatav, siis koostöös teiste liikmesriikidega, et luua ühtne ja sobiv võrgustik, mis koosneb jäätmekõrvaldusrajatistest ja rajatistest eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete, sealhulgas asjakohasel juhul ka teistelt jäätmetekitajatelt kogutud selliste jäätmete taaskasutamiseks, võttes sealjuures arvesse parimat võimalikku tehnikat.

Erandina määrusest (EÜ) nr 1013/2006 võivad liikmesriigid oma võrgustiku kaitse eesmärgil piirata jäätmesaadetiste sisenemist põletusrajatistesse, milles jäätmete põletamine on liigitatud taaskasutamistoiminguks, kui on tehtud kindlaks, et selliste saadetiste tulemuseks oleks siseriiklike jäätmete kõrvaldamine või selliste jäätmete töötlemine viisil, mis ei ole kooskõlas nende jäätmekavadega. Liikmesriigid teatavad sellisest otsusest komisjonile. Liikmesriigid võivad määruses (EÜ) nr 1013/2006 sätestatud keskkonnakaitselistel põhjustel piirata samuti väljuvaid jäätmesaadetisi.

2. Kõnealune võrgustik kujundatakse selliselt, et ühendus tervikuna saaks muutuda jäätmete kõrvaldamises ning lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamises iseseisvaks ja et võimaldada liikmesriikidel individuaalselt selle eesmärgi suunas liikuda, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele seoses teatavate jäätmeliikidega.
3. Kõnealune võrgustik peab võimaldama jäätmete kõrvaldamist või lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamist lähimas sobivas rajatises kõige asjakohasemate meetodite ja tehnoloogia abil, et tagada keskkonna ja inimese tervise kaitse kõrge tase.
4. Läheduse ja iseseisvuse põhimõtted ei tähenda seda, et iga liikmesriik peab omama lõplike taaskasutamisrajatiste täielikku valikut kõnealuses liikmesriigis.

Artikkel 17

Ohtlike jäätmete kontroll

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada ohtlike jäätmete tekitamine, kogumine ja vedu, samuti nende ladustamine ja töötlemine tingimustes, mis tagavad keskkonna ja inimese tervise kaitse, et vastata artikli 13 sätetele, sealhulgas meetmeid, mis tagavad kõikide ohtlike jäätmete jälgitavuse ja kontrolli tekitamisest kuni lõpliku käitlemiseni, et täita artiklite 35 ja 36 nõudeid.

Artikkel 18

Ohtlike jäätmete segamise keeld

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et ohtlike jäätmeid ei segataks muud liiki ohtlike jäätmetega ega muude jäätmete, ainete või materjalidega. Segamine hõlmab ohtlike ainete lahjendamist.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada segamist tingimusel, et:
 - a) jäätmed segab asutus või ettevõtja, kes on saanud loa vastavalt artiklile 23;
 - b) täidetakse artikli 13 sätteid ning ei suurendata jäätmekäitluse kahjulikku mõju inimese tervisele ja keskkonnale ning
 - c) jäätmete segamine on vastavuses parima võimaliku tehnikaga.

3. Kui ohtlikke jäätmeid on vastuolus lõikega 1 segatud, tuleb jäätmed kooskõlas tehniliste ja majanduslike teostatavuskriteeriumidega, kui see on võimalik ja vajalik, artikli 13 täitmiseks eraldada.

Artikkel 19

Ohtlike jäätmete märgistamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada ohtlike jäätmete pakendamine ja märgistamine kehtivate rahvusvaheliste ja ühenduse normide kohaselt nende kogumise, veo ja ajutise ladustamise käigus.
2. Ohtlike jäätmete siirdamisel liikmesriigi piires peab nendega kaasas olema identifitseerimisdokument, mis võib olla elektroonilises vormis ning mis sisaldab määruse (EÜ) nr 1013/2006 lisas IB näidatud asjakohaseid andmeid.

Artikkel 20

Kodumajapidamises tekkinud ohtlikud jäätmed

Artiklit 17, 18, 19 ja 35 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud segajäätmete suhtes.

Artikleid 19 ja 35 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud ohtlike jäätmete lahusfraktsioonide suhtes enne, kui jäätmed on kogumiseks, kõrvaldamiseks või taaskasutamiseks vastu võetud asutuse või ettevõtte poolt, mis on saanud loa või registreeritud vastavalt artiklile 23 või 26.

Artikkel 21

Vanaõli

1. Ilma et see piiraks artiklites 18 ja 19 sätestatud ohtlike jäätmete käitlemisega seotud kohustusi, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et:
 - a) vanaõli kogutakse eraldi, kui see on tehniliselt teostatav;
 - b) vanaõli töödeldakse kooskõlas artiklitega 4 ja 13;
 - c) kui see on tehniliselt võimalik ja majanduslikult otstarbekas, ei segata omavahel erinevate omadustega vanaõli ning vanaõli ei segata muud liiki jäätmete või ainetega, kui selline segamine takistab nende töötlemist.
2. Vanaõli liigiti kogumise ja nõuetekohase töötlemise soodustamiseks võivad liikmesriigid vastavalt oma siseriiklikele tingimustele kohaldada täiendavaid meetmeid, nagu tehnilised nõuded, tootja vastutus, majandushoovad või vabatahtlikud kokkulepped.

3. Kui siseriiklike õigusaktide kohaselt kohaldatakse vanaõli suhtes regenereerimise nõudeid, võivad liikmesriigid näha ette vanaõli regenereerimise, kui see on tehniliselt teostatav, ning juhtudel, kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikleid 11 ja 12, piirata vanaõli piiriüleseid saadetisi oma territooriumilt põletus- või koospõletusrajatistesse, et anda eelistus vanaõli regenereerimisele.

Artikkel 22

Biojäätmed

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, mis on kooskõlas artiklitega 4 ja 13, et innustada:

- a) biojäätmete liigiti kogumist, et biojäätmekompostida ja anaeroobselt kääritada;
- b) biojäätmete sellist töötlemist, mis täidab kõrgetasemelise keskkonnakaitse nõudeid;
- c) biojäätmetest valmistatud keskkonnaohutute materjalide kasutamist.

Komisjon hindab biojäätmekäitlemist, et vajaduse korral esitada ettepanek. Hindamise käigus uuritakse võimalust kehtestada biojäätmekäitlemise miinimumnõuded ning biojäätmekäitlemisest saadud komposti ja kääritusseaduse kvaliteedikriteeriumid, et tagada inimese tervise ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse.

IV peatükk

Load ja registreerimine

Artikkel 23

Lubade väljaandmine

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et iga asutus või ettevõtja, kes kavatseb tegeleda jäätmetöötlusega, peab hankima selleks pädevalt asutuselt loa.

Sellistes lubades näidatakse ära vähemalt:

- a) töödeldavate jäätmete liik ja kogus;
 - b) iga lubatud toiminguliigi puhul antud tegevuskoha suhtes kehtivad tehnilised ja muud nõuded;
 - c) milliseid ohutus- ja ettevaatusmeetmeid tuleb võtta;
 - d) iga toiminguliigi puhul kasutatav meetod;
 - e) sellised seire- ja kontrollitoimingud, mis võivad osutuda vajalikuks;
 - f) sellised sulgemis- ja järelhooldustingimused, mis võivad osutuda vajalikuks.
2. Lubasid võidakse anda määratud tähtajaks ja need võivad olla pikendatavad.

3. Kui pädev asutus peab kavatsetavat töötlusviisi keskkonnakaitse seisukohast vastuvõetamatuks, eelkõige kui töötlusviis ei ole kooskõlas artikliga 13, keeldub ta luba andmast.
4. Energiakasutusega kaasnevat põletamist või koospõletamist hõlmava mis tahes loa tingimuseks tuleb seada, et energiakasutusel peab olema kõrge energiatõhususe tase.
5. Tingimusel et käesoleva artikli nõuded on täidetud, võib muude siseriiklike või ühenduse õigusaktide kohaselt koostatud lubasid ühendada lõikes 1 nimetatud loaga üheks loaks, kui selline vorm väldib teabe põhjendamatu dubleerimist ja käitaja või pädeva asutuse töö kordamist.

Artikkel 24

Loanõudest vabastamine

Liikmesriigid võivad vabastada artikli 23 lõikes 1 sätestatud nõudest asutused või ettevõtjad, kes tegelevad järgmiste toimingutega:

- a) oma tavajäätmete kõrvaldamine jäätmete tekkekohas või
- b) jäätmete taaskasutamine.

Artikkel 25

Vabastamise tingimused

1. Kui liikmesriik soovib lubada artikliga 24 ette nähtud erandeid, näeb ta iga tegevusliigi suhtes ette üldeeskirjad, milles määratakse erandiga hõlmata võidavate jäätmete liigid ja kogused ning kasutatav töötlemisviis.

Eeskirjad peavad olema koostatud selliselt, et tagatakse jäätmetöötamise vastavus artiklile 13. Artikli 24 punktis a osutatud kõrvaldamistoimingute puhul tuleks arvesse võtta parimat võimalikku tehnikat.

2. Lisaks lõikega 1 ette nähtud üldeeskirjadele sätestavad liikmesriigid ohtlike jäätmetega seotud erandite eritingimused, sealhulgas tegevusliigid, aga ka muud taaskasutamise eri vormide teostamiseks vajalikud nõuded ning vajaduse korral jäätmetes sisalduda võivate ohtlike ainete piirväärtused ning samuti heite piirväärtused.
3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõigete 1 ja 2 alusel ette nähtud üldeeskirjadest.

Artikkel 26

Registreerimine

Kui järgnevalt nimetatute suhtes ei kehti loanõuet, tagavad liikmesriigid, et pädev ametiasutus peab registrit:

- a) asutustest ja ettevõtjatest, kes tegelevad jäätmete kogumise või veoga oma majandus- või kutsetegevuse raames;
- b) edasimüüjatest ja vahendajatest ning
- c) asutustest ja ettevõtjatest, kes on vastavalt artiklile 24 loanõudest vabastatud.

Halduskoormuse vähendamiseks kasutatakse võimaluse korral registreerimisprotsessi jaoks olulise teabe saamiseks pädevates asutustes juba olemasolevaid andmeid.

Artikkel 27

Miinimumstandardid

1. Tehnilised miinimumstandardid tööstustoimingute kohta, mille suhtes kehtib artikli 23 kohaselt loanõue, võib kehtestada, kui on tõendeid, et selliste miinimumstandardite kehtestamine on kasulik inimese tervise või keskkonna kaitse seisukohast. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Selliste miinimumstandarditega hõlmatakse ainult selliseid jäätmetööstustoiminguid, mis ei ole hõlmatud direktiiviga 96/61/EÜ või mida ei oleks asjakohane selle direktiiviga hõlmata.
3. Miinimumstandardid:
 - a) on suunatud jäätmetööstustoimingu peamistele keskkonnamõjudele;
 - b) tagavad jäätmetööstluse vastavalt artiklile 13;
 - c) võtavad arvesse parimat võimalikku tehnikat ja
 - d) vajaduse korral sisaldavad töötlemise kvaliteediga ja toimingutele esitatud nõuetega seotud elemente.
4. Miinimumstandardid toimingute suhtes, mille suhtes kehtib artikli 26 punktide a ja b kohaselt registreerimise nõue, võetakse vastu siis, kui on tõendeid, et selliste miinimumstandardite kehtestamine on kasulik inimese tervise ja keskkonna kaitse või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast; miinimumstandardid sisaldavad kogujate, vedajate, edasimüüjate ja vahendajate tehnilise kvalifikatsiooniga seotud elemente.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

V peatükk

Kavad ja programmid

Artikkel 28

Jäätmekavad

1. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad ametiasutused kehtestavad vastavalt artiklitele 1, 4, 13 ja 16 ühe või mitu jäätmekava.

Need kavad peavad eraldi või kombineerituna hõlmama kogu asjaomase liikmesriigi geograafilise territooriumi.
2. Jäätmekavades esitatakse asjaomase geograafilise üksuse olemasoleva jäätmekäitlusolukorra analüüs ning meetmed, mis tuleb võtta selleks, et parandada jäätmete keskkonnahoidlikku ettevalmistamist korduskasutamiseks, ringlussevõtuks, taaskasutamiseks ja kõrvaldamiseks, ning hinnang, kuidas kavaga toetatakse käesoleva direktiivi eesmärkide ja sätete rakendamist.
3. Jäätmekavad sisaldavad vastavalt vajadusele ja võttes arvesse kavaga hõlmatava ala geograafilist olemust ja hõlmatuse ulatust vähemalt järgmisi andmeid:
 - a) territooriumil tekkivate jäätmete liik, kogus ja allikas, asjaomase riigi territooriumile toodavad või territooriumilt välja veetavad jäätmed ning hinnang jäätmevoogude arengule tulevikus;

- b) olemasolevad jäätmete kogumise süsteemid ning suuremad kõrvaldamis- ja taaskasutamisrajatised, sealhulgas vanaõli, ohtlike jäätmete ja ühenduse eraldi õigusaktidega hõlmatud jäätmevoogude suhtes kehtiv erikord;
 - c) hinnang vajadusele uute kogumissüsteemide, olemasolevate jäätmerajatiste sulgemise, artikli 16 kohase täiendavate jäätmerajatiste infrastruktuuri ja vajadusel sellega seotud investeeringute järele;
 - d) piisav teave asukoha kriteeriumide kohta tegevuskoha identifitseerimiseks ning vajadusel tulevaste kõrvaldamis- või peamiste taaskasutusrajatiste võimsus;
 - e) üldine jäätmekäitluspoliitika, sealhulgas kavandatavad jäätmekäitlustehnoloogiad ja -meetodid või poliitika, mis käsitleb jäätmeid, mille käitlemisega on seotud erilised probleemid.
4. Jäätmekava võib sisaldada, võttes arvesse kavaga hõlmatava ala geograafilist olemust ja hõlmatuse ulatust, järgmisi andmeid:
- a) jäätmekäitlusega seotud organisatsioonilised aspektid, sealhulgas kirjeldus vastutuse jaotusest jäätmekäitlusega tegelevate avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute vahel;

- b) hinnang majanduslike ja muude hoobade kasutamise kasulikkusele ja sobivusele mitmesuguste jäätmeprobleemide lahendamiseks, arvestades sealjuures vajadust säilitada siseturu tõrgeteta toimimine;
 - c) üldsusele või konkreetsele tarbijarühmale suunatud teadvustamiskampaaniate ja teavitamise kasutamine;
 - d) minevikus saastunud jäätmekõrvaldamiskohad ning meetmed nende korrastamiseks.
5. Jäätmekavad peavad vastama direktiivi 94/62/EÜ artiklis 14 sätestatud kavandamisnõuetele ning direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5 esitatud strateegiale prügilasse veetavate biolagunevate jäätmete vähendamise rakendamiseks.

Artikkel 29

Jäätmetekke vältimise programmid

1. Liikmesriigid käivitavad vastavalt artiklitele 1 ja 4 jäätmetekke vältimise programmid hiljemalt ...*.

Sellised programmid kas integreeritakse artikliga 28 ette nähtud jäätmekavadesse või vastavalt vajadusele teistesse keskkonnapoliitika programmidesse või toimivad eraldi programmidenä. Kui selline programm on integreeritud jäätmekavasse või teistesse programmidesse, siis määratakse selgelt kindlaks jäätmetekke vältimise meetmed.

* Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

2. Lõikes 1 sätestatud programmis esitatakse jäätmetekke vältimise eesmärgid. Liikmesriigid kirjeldavad olemasolevaid vältimismeetmeid ja hindavad IV lisas esitatud näidismeetmete või muude asjakohaste meetmete kasulikkust.

Selliste eesmärkide ja meetmete sihiks on likvideerida seos majanduskasvu ja jäätmetekkega seotud keskkonnamõju vahel.

3. Liikmesriigid määravad jäätmetekke vältimise meetmete suhtes kindlaks asjakohased konkreetsed kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed võrdlusnäitajad, mis võetakse vastu meetmete edenemise jälgimiseks ja hindamiseks, ning võivad samal eesmärgil määrata muud kui lõikes 4 osutatud konkreetsed kvalitatiivsed või kvantitatiivsed eesmärgid ja näitajad.
4. Jäätmetekke vältimise meetmete indikaatorid võib võtta vastu artikli 39 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetluse kohaselt.
5. Komisjon loob jäätmetekke vältimise parimate tavade kohta teabe jagamise süsteemi ja töötab välja juhised, et abistada liikmesriike programmide ettevalmistamisel.

Artikkel 30

Kavade ja programmide hindamine ja läbivaatamine

1. Liikmesriigid tagavad, et jäätmekavasid ja jäätmetekke vältimise programme hinnatakse ja vajaduse korral vaadatakse läbi vähemalt iga kuue aasta järel ning, kui see on asjakohane, vastavalt artiklitele 9 ja 11.
2. Euroopa Keskkonnaagentuuril palutakse lisada oma aastaaruandesse ülevaade jäätmetekke vältimise programmide lõpuleviimise ja rakendamise seisust.

Artikkel 31

Üldsuse osalemine

Liikmesriigid tagavad vastavalt direktiivile 2003/35/EÜ või vajaduse korral vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivile 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta,¹ et asjakohastel sidusrühmadel ja ametiasutustel ning üldsusel on võimalus osaleda jäätmekavade ja jäätmetekke vältimise programmide väljatöötamises ning et neil on ka pärast väljatöötamist olemas juurdepääs kavadele ja programmidele. Liikmesriigid panevad kavad ja programmid üles veebilehele, mis on avalikkusele kättesaadav.

¹ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

Artikkel 32

Koostöö

Vajaduse korral teevad liikmesriigid artiklite 28 ja 29 kohaselt jäätmekavasid ja jäätmetekke vältimise programme koostades koostööd teiste asjaomaste liikmesriikide ja komisjoniga.

Artikkel 33

Komisjonile esitatav teave

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni pärast nende vastuvõtmist artiklites 28 ja 29 osutatud jäätmekavadest ja jäätmetekke vältimise programmidest, samuti mis tahes olulisest muudatustest kavades ja programmides.
2. Selliste kavade või programmide vastuvõtmisest ja neis tehtud olulisest muudatustest teatamise vorming võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 3 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

VI peatükk

Kontrollimine ja dokumentatsioon

Artikkel 34

Kontrollimine

1. Pädevad asutused kontrollivad asjakohaselt ja korrapäraselt asutusi või ettevõtjaid, kes tegelevad jäätmetöötlustoimingutega, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad jäätmeid, vahendajaid ja edasimüüjaid, ning asutusi või ettevõtteid, kes tekitavad ohtlikke jäätmeid.
2. Jäätmete kogumise ja veoga seotud kontroll hõlmab kogutavate ja veetavate jäätmete päritolu, laadi, kogust ja sihtkohta.
3. Liikmesriigid võivad võtta arvesse ühenduse keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemi (EMAS) registris registreerimist, eelkõige seoses kontrolli sageduse ja intensiivsusega.

Artikkel 35

Arvestuse pidamine

1. Artikli 23 lõikes 1 osutatud asutused ja ettevõtjad, ohtlike jäätmete tekitajad ning asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad ohtlikke jäätmeid või kes tegutsevad ohtlike jäätmete edasimüüjate või vahendajatena, peavad kronoloogilist arvestust jäätmete koguse, laadi ja päritolu ning asjakohastel juhtudel sihtkoha, kogumise sageduse, kasutatava transpordiliigi ja jäätmete suhtes ette nähtud töötlemisviisi kohta ning võimaldama pädeval asutusel nõudmise korral selle teabega tutvuda.
2. Ohtlike jäätmete kohta säilitatakse arvestusdokumente vähemalt kolm aastat, välja arvatud ohtlikke jäätmeid vedavate asutuste ja ettevõtjate puhul, kes peavad selliseid dokumente säilitama vähemalt 12 kuud.

Pädeva asutuse või eelmise jäätmevaldaja taotlusel esitatakse dokumentaalsed tõendid jäätmekäitlustoimingute tegemise kohta.

3. Liikmesriigid võivad nõuda tavajäätmete tekitajatelt lõigete 1 ja 2 järgimist.

Artikkel 36

Rakendamine ja karistused

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et keelata jäätmete hülgameine, kaadamine või kontrollimata jäätmekäitlus.
2. Liikmesriigid kehtestavad karistusi käsitlevad sätted, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

VII peatükk

Lõppsätted

Artikkel 37

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Iga kolme aasta järel teavitavad liikmesriigid komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisest, esitades elektroonilise sektoriaruande vormi. Aruanne sisaldab teavet ka vanaõli käitlemise ja jäätmetekke vältimise programmide rakendamise edenemise kohta ning vajaduse korral teavet meetmete kohta, mis on ette nähtud tootja laiendatud vastutust käsitlevas artiklis 8.

Kõnealuse aruande koostamisel võetakse aluseks küsimustik või lühikirjeldus, mille on kehtestanud komisjon kooskõlas nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ teatavate keskkonnavalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta¹ artiklis 6 sätestatud korraga. Aruanne esitatakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles hõlmatava kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

2. Komisjon saadab kõnealuse küsimustiku või lühikirjelduse liikmesriikidele kuus kuud enne vastavas sektoriaruandes hõlmatava ajavahemiku algust.

¹ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

3. Komisjon avaldab aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast liikmesriikidelt sektoriaruannete saamist vastavalt lõikele 1.
4. Esimeses aruandes, mis koostatakse ...*, kontrollib komisjon käesoleva direktiivi, sealhulgas energiatõhususe sätete rakendamist ja esitab vajaduse korral läbivaatamise ettepaneku. Aruandes hinnatakse ka liikmesriikide olemasolevaid jäätmetekke vältimise programme, sihte ja näitajaid ning analüüsitakse võimalust kehtestada programmid ühenduse tasandil, sealhulgas tootjavastutuse skeemid konkreetsete jäätmevoogude jaoks, eesmärgid, näitajad ning ringlussevõtu, samuti materjali ja energia taaskasutamistoimingutega seotud meetmed, mis võivad aidata artiklites 1 ja 4 seatud eesmärgi tõhusamalt saavutada.

Artikkel 38

Tõlgendamine ja kohandamine vastavalt tehnika arengule

1. Komisjon võib välja töötada suunised taaskasutamise ja kõrvaldamise mõistete tõlgendamise kohta.

* Väljaannete talitus: kuus aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Vajaduse korral täpsustatakse II lisa koodis R1 esitatud põletusrajatiste valemikohaldamist. Arvesse võib võtta kohalikke ilmastikutingimusi nagu külm ilm ja kütmise vajadus, kui need mõjutavad energia hulka, mida võidakse tehniliselt kasutada või toota elektrienergia, kütte, jahutuse või tööstusauruna. Samuti võib võtta arvesse asutamislepingu artikli 299 lõike 2 neljandas lõigus osutatud äärepoolseimate piirkondade ning 1985. aasta ühinemisakti artiklis 25 nimetatud alade kohalikke tingimusi. See meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Lisasid võib teaduse ja tehnika arengut arvestades kohandada. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 39

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 40

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ...*.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

* Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Artikkel 41

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätteid

Käesolevaga tunnistatakse direktiivid 75/439/EMÜ, 91/689/EMÜ ja 2006/12/EÜ alates ...⁺ kehtetuks.

Siiski kohaldatakse alates ...⁺⁺ järgmisi sätteid:

a) direktiivi 75/439/EMÜ artikli 10 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Mõõtmise standardmeetodid PCB/PCT sisalduse kindlaksmääramiseks õlijäätmetes kinnitab komisjon. Meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ (jäätmete kohta)* artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

* ELT L 114, 27.4.2006, lk 9.”;

⁺ Väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

⁺⁺ Väljaannete talitus: palun sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev.

b) direktiivi 91/689/EMÜ muudetakse järgmiselt:

i) artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab mõiste „ohtlikud jäätmed”:

- käesoleva direktiivi I ja II lisa alusel komisjoni otsusega 2000/532/EÜ* koostatud nimistus ohtlike jäätmetena klassifitseeritud jäätmed. Neil jäätmetel peab olema üks või rohkem omadustest, mis on loetletud III lisas. Nimistus võetakse arvesse jäätmete päritolu ja koostist ning vajaduse korral ohtlike jäätmete kontsentratsiooni piirväärtusi. See nimistu vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajadusel seda muudetakse. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ (jäätmete kohta)** artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

- mis tahes muud jäätmed, millel on liikmesriigi arvates ükskõik missugune III lisas loetletud omadustest. Niisugustest juhtudest teatatakse komisjonile ning need vaadatakse läbi, et nimistut kohandada. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt direktiivi 2006/12/EÜ artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

* EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3.

** ELT L 114, 27.4.2006, lk 9.”;

- ii) artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, ja mis on vajalikud käesoleva direktiivi lisade kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga ning artikli 1 lõikes 4 nimetatud jäätmenimistu läbivaatamiseks, võetakse vastu vastavalt direktiivi 2006/12/EÜ artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”;

c) direktiivi 2006/12/EÜ muudetakse järgmiselt:

i) artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punkti a osas kohaldatakse komisjoni otsust 2000/532/EÜ*, milles on toodud käesoleva direktiivi I lisas loetletud kategooriatesse kuuluvate jäätmete nimistu. See nimistu vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajadusel seda muudetakse. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt direktiivi 2006/12/EÜ artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

* EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3.”;

ii) artikkel 17 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 17

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid ja mis on vajalikud lisade kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga, võetakse vastu vastavalt direktiivi 2006/12/EÜ artikli 18 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”;

iii) artikli 18 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele peetakse viideteks käesolevale direktiivile ja neid loetakse V lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 42

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 43

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Kõrvaldamistoimingud

- D 1 Maa-alune või maapealne ladestamine (nt prügilasse jne)
- D 2 Pinnastöötlus (nt vedelate või püdelate heidete biolagundamine pinnases jne)
- D 3 Süvainjektsioon (nt vedelate heidete pumpamine puuraukudesse, mahajäetud soolakaevandustesse või looduslikesse tühemikesse jne)
- D 4 Paigutamine maapealsetesse basseinidesse (nt vedelate või püdelate jäätmete paigutamine maapealsetesse kaevanditesse, basseinidesse, paistiikidesse jne)
- D 5 Paigutamine tarindprügilatesse (nt jäätmete paigutamine üksteisest ning keskkonnast isoleeritud, pealt kaetud ja vooderdatud pesadesse jne)
- D 6 Heitmine veekogudesse, v.a merre/ookeani
- D 7 Heitmine merre/ookeani, sealhulgas ladestamine merepõhja
- D 8 Bioloogiline töötlus, mida ei ole käsitletud mujal käesolevas lisas ning mille lõppsaaduseks on ühendid või segud, mis kõrvaldatakse mis tahes toiminguga D1–D12

- D 9 Füüsikalise-keemiline töötlus, mida ei ole käsitletud mujal käesolevas lisas ning mille lõppsaaduseks on ühendid või segud, mis kõrvaldatakse mis tahes toiminguga D1–D12 (nt aurutamine, kuivatamine, kaltsineerimine jne)
- D 10 Põletamine maismaal
- D 11 Põletamine merel*
- D 12 Püsiladustamine (nt konteinerites jäätmete paigutamine kaevandustesse jne)
- D 13 Jäätmesegude koostamine või jäätmete segamine enne mis tahes toimingut D1–D12**
- D 14 Ümberpakkimine enne mis tahes toimingut D1–D13
- D 15 Ladustamine mis tahes toiminguga D1–D14 eesmärgil (välja arvatud jäätmete ajutine kogumiseelne hoidmine jäätmete tekkekohas)***

* Toiming on ELi õigusaktide ja rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt keelatud.

** Kui ei ole ühtegi teist sobivat D koodi, võib see hõlmata kõrvaldamiseelseid toiminguid, sealhulgas eeltöötlust nagu muu hulgas sortimist, purustamist, kokkupressimist, granuleerimist, kuivatamist, tükeldamist, konditsioneerimist või eraldamist koodidega D1–D12 märgistatud toiminguteks.

*** Ajutine ladustamine tähendab eelladustamist artikli 3 punkti 10 kohaselt.

II LISA

Taaskasutamistoimingud

- R 1 Kasutamine peamiselt kütusena või muul viisil energiaallikana^{*}
- R 2 Lahustite taasväärtustamine/regenereerimine
- R 3 Lahustitena mittekasutatavate orgaaniliste ainete ringlussevõtt/taasväärtustamine (sh kompostimine ja muud bioloogilised muundamisprotsessid)^{**}
- R 4 Metallide ja metalliühendite ringlussevõtt/taasväärtustamine
- R 5 Muude anorgaaniliste ainete ringlussevõtt/taasväärtustamine^{***}
- R 6 Hapete ja aluste regenereerimine
- R 7 Reostustõrjeks kasutatud komponentide taaskasutamine
- R 8 Katalüsaatorikomponentide taaskasutamine
- R 9 Õlide taasrafineerimine või korduskasutamine muul viisil
- R 10 Pinnastöötlus põllumajandusliku kasutamise eesmärgil või keskkonnaseisundi parandamiseks
- R 11 Koodinumbriga R1–R10 märgitud toimingute tagajärjel tekkinud jäätmete kasutamine
- R 12 Jäätmete vahetamine koodinumbriga R1–R11 märgitud toiminguteks^{****}
- R 13 Jäätmete vaheladustamine mis tahes koodinumbriga R1–R12 märgitud toiminguks (välja arvatud jäätmete ajutine kogumiseelne hoidmine jäätmete tekkekohas)^{*****}

*

See hõlmab tahkeid olmejäätmeid töötlevaid põletusrajatise üksnes siis, kui nende energiatõhusus on võrdne või suurem kui:

- 0,60 rajatiste puhul, mis tegutsevad ja on saanud loa vastavalt ühenduse õigusaktidele enne 1. jaanuari 2009;
- 0,65 rajatiste puhul, mis on saanud loa enne 31. detsembrit 2008;

vastavalt järgmisele valemile:

$$\text{Energiatõhusus} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

kus:

E_p on aastane soojuse või elektri kujul toodetav energia. Selle arvutamiseks korrutatakse elektri kujul saadud energia kordajaga 2,6 ning kaubanduslikul eesmärgil toodetud soojus kordajaga 1,1 (GJ aastas).

E_f on süsteemi aastane energiakulu kütustest, mis kulub auru tootmisele (GJ aastas).

E_w on töödeldud jäätmetes sisalduv aastane energia, mille väljaarvutamiseks kasutatakse jäätmete kütteväärtust (GJ aastas).

E_i on aastas imporditav energia, millest arvatakse välja E_w ja E_f (GJ aastas).

0,97 on tegur, millega arvestatakse koldetuhast ja kiirgusest tingitud energiakadu.

Seda valemit kohaldatakse vastavalt viitedokumendile jäätmete põletamise parima võimaliku tehnika kohta.

**

See hõlmab gaasistamist ja pürolüüsi, kasutades saadavaid komponente kemikaalidena.

See hõlmab pinnase puhastamist, mille tulemuseks on pinnase taaskasutamine, ja anorgaaniliste ehitusmaterjalide ringlussevõttu.

Kui ei ole ühtegi teist sobivat R koodi, võib see hõlmata taaskasutamiseelseid toiminguid, sealhulgas eeltöötlust nagu muu hulgas demonteerimist, sortimist, purustamist, kokkupressimist, granuleerimist, kuivatamist, tükeldamist, konditsioneerimist, ümberpakkimist, eraldamist, jäätmesegude koostamist või segamist koodidega R1–R12 märgistatud toiminguteks.

Ajutine ladustamine tähendab eelladustamist artikli 3 punkti 10 kohaselt.

III LISA

Jäätmete omadused, mis lubavad neid pidada ohtlikeks jäätmeteks

- H1 Plahvatusohtlik: ained ja valmistised, mis võivad leegiga kokkupuutel plahvatada või mis on põrutus- või hõõrdumistundlikumad kui dinitrobenseen.
- H2 Oksüdeeriv: ained ja valmistised, mis annavad kokkupuutel muude, eelkõige tuleohtlike ainetega tugevalt eksotermilise reaktsiooni.
- H3-A Väga tuleohtlik:
- vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on alla 21°C (sealhulgas eriti kergesti süttivad vedelikud), või
 - ained ja valmistised, mis võivad iseenesest kuumeneda ja lõpuks õhuga kokkupuutel süttida ümbritseva õhu temperatuuril lisaenergiat vajamata, või
 - tahked ained ja valmistised, mis võivad kergesti süttida pärast lühiajalist kokkupuudet süüteallikaga ja mis põlevad või hõõguvad edasi, kui see allikas on kõrvaldatud, või
 - gaasilised ained ja valmistised, mis süttivad õhu käes normaalarõhul, või
 - ained ja valmistised, mis kokkupuutel veega või niiske õhuga eraldavad ohtlikus koguses kergesti süttivaid gaase.

- H3-B Tuleohtlik: vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on vähemalt 21°C ja mitte rohkem kui 55°C.
- H4 Ärritav: mittesööbivad ained ja valmistised, mis vahetul, pikaajalisel või korduval kokkupuutel naha või limaskestaga võivad tekitada põletikke.
- H5 Kahjulik: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada piiratud ulatuses tervisehäireid.
- H6 MürGINE: ained ja valmistised (sealhulgas väga mürgised ained ja valmistised), mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada raskeid, ägedaid või kroonilisi tervisehäireid või isegi surma.
- H7 Kantserogeenne: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada vähktõppe haigestumist või suurendada selle haiguse esinemissagedust.
- H8 Sööbiv: ained ja valmistised, mis eluskudedega kokku puutudes võivad neid hävitada.
- H9 Nakkust tekitav: mikroorganisme või nende toksiine sisaldavad ained või valmistised, mida teatakse kindlasti või tõenäoliselt põhjustavat inimeste või muude elusorganismide haigestumist.
- H10 Reproduktiivset funktsiooni kahjustav: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda mittepärilikke kaasasündinud väärarenguid või suurendada nende esinemissagedust.

- H11 Mutageenne: ained ja valmistised, mis hingamisteede või seedeelundite kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda pärilikke geneetilisi defekte või suurendada nende esinemissagedust.
- H12 Jäätmed, mille kokkupuutel vee, õhu või happega vabanevad mürgised või väga mürgised gaasid.
- H13* Sensibiliseeriv: ained ja valmistised, mis sisse hingatuna või naha kaudu imendununa võivad põhjustada ülitundlikkust, nii et hilisemal kokkupuutel kõnealuse aine või valmistisega ilmnevad sellele iseloomulikud nähud.
- H14 Keskkonnaohtlik: jäätmed, mis põhjustavad või võivad põhjustada kas kohe või aja jooksul ohtu ühele või mitmele keskkonnasektorile
- H15 Jäätmed, millest pärast nende kõrvaldamist võivad leostuda või muul viisil eralduda muud aineid, millel on mõni eespool loetletud omadus.

* kuivõrd on olemas testimismeetodid.

Viited

1. Ohtlike omaduste „mürgine” (ja „väga mürgine”), „kahjulik”, „sööbiv”, „ärritav”, „kantserogeenne”, „reproduktiivset funktsiooni kahjustav”, „mutageenne” ja „keskkonnaohtlik” määramisel võetakse aluseks kriteeriumid, mis on sätestatud nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ (ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta)¹ VI lisas.
2. Kui see on asjakohane, kohaldatakse ohtlike valmististe suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta² II ja III lisas loetletud piirväärtusi.

Katsemeetodid

Kasutatakse meetodeid, mida on kirjeldatud direktiivi 67/548/EMÜ V lisas ning muudes CENi dokumentides.

¹ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1.

² EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.

IV LISA

Artiklis 29 osutatud jäätmetekke vältimise meetmete näited

Meetmed, millega saab mõjutada jäätmetekkega seotud raamtingimusi

1. Kavandamismeetmete või ressursside tõhusat kasutamist edendavate muude majandushoobade kasutamine.
2. Keskkonnahoidlikumate ja vähem jäätmeid tekitavate toodete ja tehnoloogiate saavutamist käsitleva uurimis- ja arendustegevuse edendamine ning sellise uurimis- ja arendustegevuse tulemuste levitamine ja kasutamine.
3. Tõhusate ja sihipäraste näitajate väljatöötamine, et mõõta seoses jäätmetekkega keskkonnale avaldatavat survet, eesmärgiga aidata kaasa jäätmetekke vältimisele igal tasandil, alates ühenduse tasandil toodete võrdlemisest ja kohalike omavalitsuste tegevusest kuni riiklike meetmeteni.

Meetmed, millega saab mõjutada kujundamise, tootmise ja levitamise etappi

4. Ökodesaini edendamine (keskkonnaaspektide süstemaatiline integreerimine tootedisaini eesmärgiga parandada toote keskkonnahoidlikkust toote kogu olelusringi jooksul).
5. Jäätmetekke vältimise tehnikate kohta teabe andmine eesmärgiga hõlbustada parima võimaliku tehnika rakendamist tööstuses.

6. Pädevatele ametiasutustele väljaõppe korraldamine seoses jäätmetekke vältimise nõuete lisamisega lubadesse vastavalt käesolevale direktiivile ja direktiivile 96/61/EÜ.
7. Meetmed jäätmetekke vältimiseks rajatistes, mida direktiiv 96/61/EÜ ei hõlma. Asjakohastel puhkudel võiksid sellised meetmed hõlmata jäätmetekke vältimise hinnanguid või kavasid.
8. Teadlikkuse suurendamise kampaaniad või ettevõtete toetamine rahaliselt, otsuste tegemisel või muul viisil. Sellised meetmed on tõenäoliselt eriti tõhusad siis, kui need on suunatud ja kohandatud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning toimivad kindlaks kujunenud äriõrgustike kaudu.
9. Vabatahtlike kokkulepete, tarbijate/tootjate komiteede või sektoriviisiliste läbirääkimiste kasutamine selleks, et asjaomased ettevõtted või tööstussektorid seaksid sisse oma jäätmetekke vältimise kavad või eesmärgid või parandaksid rohkesti jäätmeid tekitavaid tooteid või pakendeid.
10. Usaldusväärsete keskkonnajuhtimissüsteemide, sealhulgas EMASi ja ISO 14001 edendamine.

Meetmed, millega saab mõjutada tarbimise ja kasutamise etappi

11. Majandushoovad, nagu keskkonnahoidlike ostude soodustamine või kohustusliku tarbijamakse sisseseadmine sellistelt pakenditelt või pakendielementidelt, mis muidu oleksid tasuta.
 12. Üldsusele või konkreetsele tarbijarühmale suunatud teadlikkuse tõstmise kampaaniad ja teabe jagamine.
 13. Usaldusväärsete ökomärgiste edendamine.
 14. Jäätmetekke vältimise alast teavet ja väiksema keskkonnamõjuga toodete kättesaadavust käsitlevad kokkulepped tööstusega (näiteks selliste tootekomiteede kasutamine, mida kasutatakse integreeritud tootepoliitika raames) või jaemüüjatega.
 15. Riigihangete ja erasektori hangetega seoses keskkonnavalaste ja jäätmetekke vältimise kriteeriumide integreerimine pakkumiskutsetesse ja lepingutesse vastavalt komisjoni poolt 29. oktoobril 2004 avaldatud „Keskkonnahoidlike riigihangete käsiraamatule”.
 16. Sobivate kõrvaldatud toodete või nende osade korduskasutamise ja/või parandamise edendamine, eriti harivate, majanduslike, logistiliste või muude meetmete kaudu, nagu akrediteeritud parandus- või korduskasutuskeskuste või -võrgustike toetamine või rajamine eelkõige tihedalt asustatud piirkondades.
-

V LISA

Vastavustabel

Direktiiv 2006/12/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõike 1 punkt a	Artikli 3 punkt 1
Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 3 punkt 5
Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 3 punkt 6
Artikli 1 lõike 1 punkt d	Artikli 3 punkt 9
Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 3 punkt 19
Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 3 punkt 15
Artikli 1 lõike 1 punkt g	Artikli 3 punkt 10
Artikli 1 lõige 2	Artikkel 7
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõike 1 punkt a	Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 2 lõike 1 punkt b	Artikli 2 lõige 2
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt i	Artikli 2 lõike 1 punkt d
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt ii	Artikli 2 lõike 2 punkt d
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt iii	Artikli 2 lõike 1 punkt f ja lõike 2 punkt c

Direktiiv 2006/12/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt iv	Artikli 2 lõike 2 punkt a
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt v	Artikli 2 lõike 1 punkt e
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 4
Artikli 3 lõige 1	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1	Artikkel 13
Artikli 4 lõige 2	Artikli 36 lõige 1
Artikkel 5	Artikkel 16
Artikkel 6	–
Artikkel 7	Artikkel 28
Artikkel 8	Artikkel 15
Artikkel 9	Artikkel 23
Artikkel 10	Artikkel 23
Artikkel 11	Artiklid 24 ja 25
Artikkel 12	Artikkel 26
Artikkel 13	Artikkel 34
Artikkel 14	Artikkel 35

Direktiiv 2006/12/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 37
Artikkel 17	Artikkel 38
Artikli 18 lõige 1	Artikli 39 lõige 1
-	Artikli 39 lõige 2
Artikli 18 lõige 2	–
Artikli 18 lõige 3	Artikli 39 lõige 3
Artikkel 19	Artikkel 40
Artikkel 20	–
Artikkel 21	Artikkel 42
Artikkel 22	Artikkel 43
I lisa	–
IIA lisa	I lisa
IIB lisa	II lisa

Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 3 punkt 18
Artikkel 2	Artiklid 13 ja 21
Artikli 3 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 3 lõige 3	Artikkel 13
Artikkel 4	Artikkel 13
Artikli 5 lõige 1	–
Artikli 5 lõige 2	–
Artikli 5 lõige 3	–
Artikli 5 lõige 4	Artiklid 26 ja 34
Artikkel 6	Artikkel 23
Artikli 7 punkt a	Artikkel 13
Artikli 7 punkt b	–
Artikli 8 lõige 1	–
Artikli 8 lõike 2 punkt a	–
Artikli 8 lõike 2 punkt b	–
Artikli 8 lõige 3	–
Artikkel 9	–

Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 10 lõige 1	Artikkel 18
Artikli 10 lõige 2	Artikkel 13
Artikli 10 lõiked 3 ja 4	–
Artikli 10 lõige 5	Artiklid 19, 21, 25, 34 ja 35
Artikkel 11	–
Artikkel 12	Artikkel 35
Artikli 13 lõige 1	Artikkel 34
Artikli 13 lõige 2	–
Artikkel 14	–
Artikkel 15	–
Artikkel 16	–
Artikkel 17	–
Artikkel 18	Artikkel 37
Artikkel 19	–
Artikkel 20	–
Artikkel 21	–
Artikkel 22	–
I lisa	–

Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	–
Artikli 1 lõige 2	–
Artikli 1 lõige 3	–
Artikli 1 lõige 4	Artikli 3 punkt 2 ja artikkel 7
Artikli 1 lõige 5	Artikkel 20
Artikli 2 lõige 1	Artikkel 23
Artikli 2 lõiked 2–4	Artikkel 18
Artikkel 3	Artiklid 24, 25 ja 26
Artikli 4 lõige 1	Artikli 34 lõige 1
Artikli 4 lõike 2 punkt 3	Artikkel 35
Artikli 5 lõige 1	Artikli 19 lõige 1
Artikli 5 lõige 2	Artikli 34 lõige 2
Artikli 5 lõige 3	Artikli 19 lõige 2
Artikkel 6	Artikkel 28
Artikkel 7	–

Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
I ja II lisa	—
III lisa	III lisa
